

BUDAPESTA
13 Septemb. st. v.
Joi 25 Septemb. st. n.

Va esi joi'a si dnminee'a.
Redacțiunea: *Strad'a*
arborelui verde nr. 12.

Nr. 70.

ANUL XV.
1879.

Prețîl pe unu anu 10 fl.
Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni.

Barbu Strimbu în Evropa.

— Romann originalu cu ilustrațiuni. —
(Urmare.)

I se dete negrêla si hârția, si dînsul decopiã recet'a ce-o sciea de-a rostul. Apoi dîse:

— Durere, eu nu potu sê stau mai multu în orasiul acesta. Fiti înse în linisce, cã medicamentul prescrisu de mine, de siguru va produce alinare!

La acêsta asigurare ânim'a junei femei, cari pareã a suferi multu, si care — s'o spunemu — erã fiic'a bețrânei, se usiorã. Se scolarã dara, si esprimãndu-si multiamit'a, dete medicilor, fia-cãruia, dreptu onoraru, o suma considerabilu de bani . . .

Într'aceste, la otelu, Barbu începù a medita despre starea sa. Îsi revocã în memoria tôte fasele prin cari a trecutu de când a parasitu patri'a sa. Îsi aduse aminte de cuvintele parintelui seu, ce i le-a adressatu în momentul plecãrii, cuvinte cari îl îndemnau sê între pe terenul studiului seriosu, cã astfel rentorcîndu-se, sê póta fi unu membru folositoru al națiunii sale. Par cã vedea lacrimile mamei sale, cu cari îl sarutã la desparțire, numindu-l „bucuri'a cea mai mare“ a vietii sale, si ânim'a lui se înmoia, de si nu sciea, cã acea mama buna a încetatu din vietia!

Si în fine, cã prin trecãtu, i mai aparù figur'a candida a unei fetișcane frumôse, mladit'ia tinera din vechi'a familia boerêsca a Pomescilor, pe care a lasat'o în Moldova gelindu, si careia i-a juratu credintia pâna la mörte, dar pe care a uitat'o atãt de iute!

Si aducîndu-si aminte, cã tôte aceste trei fiintie îl aștepta cu doru, i s'au reprospetat promisiunile ce le-a facutu la fia-care în parte, promisiuni pe cari înca nu le-a realizatu si pe cari în parte le-a si uitatu. Si atunce i-a parutu reu de jumetatea de anu ce a petrecutu însedaru; remușcarea consciinței s'a deșteptatu în internul seu.

Cu ce sperantie frumôse a plecatu el în „Evropa“: si ieta unde a ajunsu! Sê se faca fugaru si sê fia silitu a trai din bani câștigati prin însielãtiune.

Hotari sê se rentörca numai decãt la Paris, cã sê-si încêpa studiile, si împarteși planul acesta si amicilor sei, cari tocmai se rentörsera, ridiîndu, cã cu nimica si-au câștigatu atãte parale.

— Prê bine, — i dîse John. Scii, cã si eu me duc acolo. Vom merge dara împreuna!

Acêsta fu cea din urma licurire a consciinței lui Barbu, care începeã a se stinge cu deseversire.

IX.

Unu amoru secretu.

Amu dîsu, cã Barbu si secundantii lui lasara pe tinerul englesu tavalitu în sângele seu în padurea dela Nickholm. Sê ne rentörcemu dara la acestu personagiu al narațiunii nôstre si sê vedemu ce sörtea avutu mai departe.

Sê-l cercetãmu macaru noi, decã l'au parasitu toti, contrari, si amici, si a remasu singuru pe câmpul de onöre.

Singuru, tavalitu în sânge! Ast'a e sörtea mai tuturor acelora, cari au nenorocirea sê cadia în duelu. Antãiu fugu protivnicii lor, apoi i parasescu si amicii, în a cãror mâni si-au depusu viet'ia, fugu cã nu cumva prin mörtea lor sê se compromita si sê suferè vr'o pedepsa.

Amici'a durèza numai pâna la momentul în care aceea produce ceva folosu sêu placere, ier apoi când începe a-si perde interesul materialu sêu spiritualu, se lãngediesce, si când amenintia chiar cu pericolu, atunce se stinge la momentu.

Egoismul guvernèza lumea. Toti sîntemu sclavii acestui tiranu, si traimu dupa comand'a lui.

Ast'a fu si caus'a parasirii junelui duelantu. Dupa ce el cadia, si medicul constata, cã e mortu, secundantii lui nu mai cugetara sê-l transpörte acasa, ci fia-care din ei cautã numai sê fuga cât mai curêndu din façi'a locului, cã nu cumva cineva sê-i vèda si astfel sê aiba a se înfaçisiã înaintea tribunalului, care puteã sê-i si pedepsesca.

Fugira dara toti, si bietul tineru bravu remase singuru singurelu, si nu erã nime cine sê-i spele ran'a mortala, sê-i dea sarutarea din urma si sê-i redice cadavrul spre a-l duce la mormentu.

Nnumai vèntul adia linu, atingîndu-i usioru façi'a juna si palida, si diorile se 'ngânau cu crinii lui udati de sânge înca nerecitu . . .

În orasielul Nickholm nimene nu sciea de acestu duelu, pentru cã acela se facù în secretul celu mai mare. Cadavrul zacù tóta dîu'a acolo în padure, ma veni si nôptea, lasãndu-l si aceea totu în locul acela.

Într'aceste în orasielu se respândi unu fel de sgomotu misteriosu. Servitorul mortului vedîndu, cã domnul seu nu mai vine acasa, începù a fi neliniscitu.

(Va urmã.)

S A L O N U :

Adunarea din Blasiu

a Societății pentru fondul de teatru român. — 20 septembrie

Sădintița prima

s'a deschis astăzi, după serviciul divin la 12 ore din zi, după ce s'a așteptat sosirea trenului, care ni-a adus de la Sibiu mai mulți oșpeti.

În sala spațioasă a seminarului s'a adunat un public frumos și distins, în care vedeam cu plăcere și o cunună amabilă de dame grațioase.

Esc. Sa mitropolitul dr. Ioan Vancea a onorat cu prezența sa această sădintiță; unde mai avuram bucuria d'ea pute să salutăm pe Ill. Sa dl Iacob Bologa, care veni de la Sibiu cu dl Visarion Romanu, cu dl avocatul Basiliu P. Harsianu. Din alte părți mai venira dnii avocați frați Barbu din Alba-Iulia și din Reghin, și alții, ma și din Românița se înfașisă unu oșpe, dl Tiura.

Adunarea, în absența președintilor, s'a deschis sub preșidiul dlui V. Babesiu, membru al comitetului. În numele Blasienilor dl avocatul Ludovic Ciato salută adunarea prin cuvinte elocinți și pline de unu avântu nobil; ier dl Babesiu i multiamă în numele comitetului, dezvoltându mai pe largu scopul și ponderanța unui teatru național.

Apoi se alesera doi notari ad hoc, se cetira raporturile secretarului și al cassarului, pe cari le alaturu aice. (Calu d'ântăiu se publica mai la vale, celalaltu — din lips'a spațiului — va urmă în numărul viitoru. Red.) În fine se alesera comisiunile indicate în programa. Despre decursul adunării veti avé informațiune mai pe largu din processul verbalu, care vise va tramite mâne.

Dupa sădintița Esc. Sa mitropolitul întruni

la prândiu

vr'o patru-dieci de ênsi din cei veniti la această adunare, unde prin conversațiune amuzanta societatea petrecu pâna cam la trei ore și jumătate.

Cu asta ocaziune se pronunțarea mai multe toast. Celu d'ântăiu pocalu l'a redicatu Esc. Sa pentru prosperarea teatrului național. Dl Babesiu a închinatu pentru Esc. Sa, dl Visarion Romanu pentru președintele Societății dl dr. Alesandru Mocioni, dl Babesiu pentru dnii Iosif Vulcau și dr. Iosif Hodosiu. Iosif Vulcanu pentru dl vice-președinte al Asociațiunii transilvane dl Iacob Bologa, dl Bologa pentru clerul archidiecesei.

De sêra va fi balu, despre care mâne.

— 21 septembrie.

Balul

datu a sêra în folosul Societății pentru fondul de teatru român a reșitu foarte bine.

Atât sala de jocu a „Otelului Național”, unde se arangă această petrecere, cât și odăile laterale erau pline de un public frumos.

Încât privește secul frumos, totu ce Blasiul și giurul seu a avutu mai frumosu, s'a concentratu în această sêra la unu locu, formându astfel o ghirlanda din cele mai grațioase.

Si că cetitôrele nôtre din acele părți se afe, cari cunoscute și prietine ale lor participara la acesta petrecere românească, iéta însemnănu aice câteva: dômnele Ida Ciato, Malvina Cacovanu, Elena Barbu din S. Regin, N. Barbu din Alba-Iulia, Amalia Popu,

Iuliana Vancea, Rosalia Munteanu, Maria Vlăsa, Laura Boeru, Maria Ratiu, Maria Popu, Rosalia Solomon, Iuliana Vancea, Maria Aranosii, Emilia Albini, — și domnișoarele: Leontina Cristianu, Maria Rusanu, Aurelia Albini, surorile Medesianu, surorile Rainer, Elena Boeriu și Rosalia Munteanu.

Jocul a mersu cu multu animo. Danturile românești au trebuit să se repete, căci tinerimea strigă după fîa-care: „Cum a fost?” Această exclamare tradusa din ungurescul „Hogy volt?” mi-a sunatu cu totu stranîu, căci nu l'am mai auditu nici într'unu balu românesc. Tinerimea din Blasiu va face unu serviciu gustului esteticu, de cumva în viitoru nu va mai esprimă placerea sa prin aceste cuvinte nepotrivite.

De altminte. petrecerea dură pâna în diori de zi.

A două sădintiță

se deschise adă la 10 ore în prezența unui publicu totu atât de numerosu că eri, ma damele erau înca și mai multe de cât în ziua precedentă.

Esc. Sa mitropolitul onoră și sădintița acest'a cu prezența sa

Se cetira raporturile diferitelor comisiuni. Din acele. pâna ce ve voiu tramite processul verbalu, anticipu numai atâta, că s'a subserisu 490 fl., ier venitul balului e cam de 60 fl.

Dl Iosif Vulcanu ceti o disertațiune a sa intitulata: „Despre umorul popularu român.”

Viitôrea adunare generală se va tîne în Sibiu, unde dl Visarion Romanu invită Societatea în numele inteliginței de acolo.

14
1879

Societatea pentru fondul de teatru român.

Raportul comitetului

cătra adunarea generală din Blasiu la 28 sept. 1879.

Onorabila adunare generală!

Activitatea de pe unu anu a unui comitetu, care n'are decât să administreze fondul Societății și să esecute decisiunile adunărilor generale relative la această administrare, se pôte resume în pufine cuvinte.

Deci deca amu voi să satisfacem numai îndatorirea indicata de § 17 al statutelor nôtre, amu puté să terminănu iute raportul nostru; dar sântem de parere, că acuma este momentul potrivit, pentru că să aruncănu o scurtă privire asupra trecutului societății nôtre încependu din momentul urđirii sale și pân'acuma, să facem istoricul dezvoltării ei, și să esaminănu progresul ce de atunce a facutu.

Facem această pentru motivul, că acuma să împlescu diece ani dela constituirea Societății nôtre, și pentru că totu-odata la această adunare expira și mandatul de trei ani, ce adunarea generală din Lugosiu a datu acestui comitetu.

A întemeiă o școala de cultura națională, unu templu pentru apostolatul limbei române, unu paladiu pentru conservarea idiomului românesc, manifestatu prin istoria, viéta socială, datini naționale, porturi poparele și musica particulară: iéta scopul pentru care la 1869 s'a pornitu în inteligința româna o mișcare în favorul înființării unui teatru național.

Resultatul acestei mișcări este actual'a societate. al căreia scopu, ni-l indica primul § al statutelor, adică: „crearea unu fondul din care cu timpul să fîa posibilă înființarea unui teatru naționalu român.”

Înca înainte de a se institui această societate, deja

la adunarea constituitoare din Deva, la 4 oct. 1870 comitetul interimalu a raportatu, că a si încursu în fondul Societății 591 fl. 92 cr.

La acea adunare, precum si la cele urmatore spriginul publicului s'a manifestatu când mai calduros, când mai moderatu. În timpul de câțiva ani fondul nostru se urcă la o suma considerabila. Înse, durere, o mare parte consistă numai din subscrieri, cari nu se mai realizau, căci subscriitorii uitara a-si îndeplini deoblegământul lor moralu.

Acést'a a silitu Societatea să-si modifice statutele, d'a nu mai primă de membrii decât numai pe aceia cari dau bani gata, obligațiuni de statu, hârtii de valoare sau obligațiuni private ipotocate reale; ier în cât pentru restanțieri, s'a decisu urmarirea lor pe calea legii. Spre acestu scopu adunarea din Alba-Iulia a votatu 300 fl. Comitetul s'a supusu acestei durerose îndatoriri, de ocamdata înse a intentatu procesu numai unei parti mici dintre datorasi si a întrebuintiatu numai 100 fl., voindu a erutiă spesele si sperându că datorasii vor satisfice deoblegământul lor.

Déca vom studiă crescerea fondului nostru realu, vom avé urmatrul conspectu. Dela adunarea constituitoare din Deva, pâna la adunarea din Satmaru la 1 maiu 1872, fondul s'a urcatu la 2909 fl. 62 cr.; pâna la adunarea din Timisióra, 11 novembre acelasi anu, fondul avea 3584 fl. 48 cr.; pâna la cea din Caransebiu în 27 aprilie 1873 — 4607 fl. 33 cr.; pâna la Oravitia în 26 septemvre 1874 — 5770 fl. 1 cr.; pâna la Reșitia în 4 oct. 1875 — 6533 fl. 40 cr.; pâna la Lugosiu în 15 oct. 1876 — 8881 fl. 24 cr.; pâna la Abrudu 11,598 fl. 42 cr.; pâna la Alba-Iulia 13,622 fl. 14 $\frac{1}{3}$ cr.; ier la acést'a adunare, cassarul raportéza despre sum'a de 14,936 fl. 46 cr.

Iéta rezultatul cu care întrămu în anul al unu-spre-diecele al esistintiei noastre. Nici decât nu putemu să dicemu, că este mare, s'eu celu puțin satisfactoru; amu greși înse, de cumva din caus'a acést'a amu desperá. Celu ce despera, a si perdutu lupt'a. Sè desperámu noi, aprópe la trei milione de Români, că nu s'ntemum în stare a realizá acést'a ideia naționala? Dar acést'a ar fi unu testimoniu de saracia ce ni-amu dá noi însine. Dar nu vedemu, că Sêrbii, pâna si Slovaci au deja teatru? Au, pentru că ei, ómenii lor de frunte si-au facutu datori'a, si recunoscându importantia unui teatru naționalu, au grabitu să-l înfiintizeze. Faca-si datori'a si fiii națiunii române, si atunce si noi vom avé.

Asiá dara nu „a desperá“, ci „a face“ se fia de-vis'a noastră. Sè cautámu mijlócele prin cari amu puté dá unu avântu mai puternicu acestei Societăti. Comitetul a meditatu de multe ori asupra acestei cestiuni, si a fost de parerea, că spriginul celu mai mare s'ar puté dá prin niște comitete filiale, indicate si prin § 12 al statutelor, cari împrasciate în tóte partile locuite de români aru puté servi cá niște arterie ale corpului întregu. Si-a si datu nisuintia spre a se înfiintia atari comitete, a invitatu înca la începutu pe mai multi barbati în diferite parti cá se ia inițiativ'a pentru formarea lor; înse nisuintia noastră n'a fost încununata de rezultatul doritu.

Asiá dara primul apelu al comitetului a remasu fara efectu. Se póte înse, că al doile ar avé mai bunu succesu.

Unu altu mijlocu pentru sporirea fondului nostru ar fi înmulțirea adunărilor generale, celu mai bunu isvoru pentru venitele noastre. Ensasi statutele ni indica se tînemum mai adeseori adunări generale, căci iéta § 7 suna astfel: „Adunarea generala se tîne celu pu-

tinu odata pe anu“. Va se dica, odata pe anu e numai minimul, dar putemu, ma trebuie se tînemum si mai de multe ori. Înse pré adese ori totusi n'ar fi cu scopu a tîne adunări; dar de dóne ori pe anu: primav'ra si tomn'a s'ar puté.

S'ar dá unu impulsu mai mare si prin aceea, de cumva amu începe se si facemu unii pasi pentru înfiintierea teatrului naționalu, căci astfel publicul vedîndu că deja începe a fi rezultatul visibilu, s'ar simți mai îndemnatu a concurge cu ajutorul seu materialu. Unu atare începutu ar fi crearea unui stipendiu pentru unu tineru, care se mérga a studiă în cutare conservatoriu musicalu, cá rentorcându-se de acolo, se adune melodiiile noastre, cari peru pe di ce merge s'eu ni le însusiescu altii, si se le lucreze si astfel se formeze materialu pentru o musica naționala mai înalta. Unu atare începutu ar fi, déca s'ar anuncia premie pentru piese, originale si traduse, pentru culegere de datine, porturi, poesii poporale etc.

Acestu începutu s'ar puté face cu unu capitalu si mai micu, de es. cu 20—25,000 fl., întrebuintiéndu-se o parte din interese spre scopul acesta.

E bine, aceste si alte multe, s'nt niște mijlóce, cari potu se produca unu rezultatul favorabilu pentru fondul Societății noastre. Comitetul, tocmai acuma la espirarea mandatului seu, nu afla cu cale a veni cu unu proiectu formulatu; ci supune cestiunea aprețiarii onorab. adunări, rugându-o s'o studieze si se dispuna dupa cum va gasi mai cu cale.

Si dupa espunerea acestora, noi, comitetul, multiamindu onorabilei Societăti pentru încrederea cu care ne-a distinsu în adunarea sa din Lugosiu, venim conform §-lui 13 al statutelor noastre, a depune cu tóta stim'a mandatul primitu.

Budapesta 15 septemvre 1879.

Iosif Vulcanu,
secretaru.

Iosif Hosszu,
vice-presiedinte.

Ce e nou ?

Domnitorul României s'a rentorsu dela Sinaia la Bucuresci. Primirea la gara a fost splendida. Au fost de fația ministrii si unu publicu numerosu. Domnitorul a convorbitu cu mai multi, apoi a fost petrecutú la palatul dela Cotroceni.

Ministrul de resboiu al României a adresatu unu ordinu către dnii comandanti ai divisiunilor teritoriale prin care, întemeiându-se pe rezultatele îmbucurătoare ce a avutu în anul espiratu instructiunea militara a elevilor de prin diferite școle din tíera si mai alesu în orasiul Bucuresci, unde au fost aprețiate si de A. S. R. Domnitorul, le recomanda a destiná chiar de acum instructori militari pentru predarea acestei instructiuni elevilor din școlele fia-carei comune urbane si rurale, căci, dice dl ministru, numai cu modul acesta se vor perpetuá în poporul românu vechile deprinderi militare ale némului nostru si instructiunea militara a elevilor va deveni astfel o realitate în generalu pentru poporul nostru, la care tíer'a în timpul oportunu își va gasi garanția integrității si respectul drepturilor sale.

Frigurile galbene în Memphis. Dupa cum anuncia diarele americane, epidem'ia frigurilor galbene ie în Memphis dimensiuni din ce în ce mai mari, astfel că consiliul sanitaru de acolo s'a vedíutu nevoitu dílele trecute a declará, spre sciintia tuturor acelor pe cari i privesece, că frigurile galbene au luat unu caracteru epidemicu si că localizarea lor care pâna acum se credea posibila nu mai sta în puterea autorităților.

Pe fia-care di mórtea cosesce într'unu modu îngrozitoru victimele sale si nu face nici o deosebire între poporațiunea cea alba si cea négra a orasiului. Toti căti potu întorca spatelc orasiului, astfel cá din poporațiunea normala a orasiului Memphis, care cuprinde 45,000 pâna la 50,000 suflete, abia au mai ramasu 20,000. Pe la tóte casele în care se afla bolnavi de friguri galbene se arboréza acum stindarde pentru cá lumea sè se fèrèscá.

Cochet'a. O tinera femeia, care avea reputațiunea de a fi fórtc cocheta, se aflá de curènd la prândiu la o prietina. Ea mâncá cu pofta, dar îndata dupa méssa avú ideia ciudata de a leșiná. Tiner'a femeia fu dusa în odai'a de dormitu, unde i se desfacú corsetul, si fu stropita cu saruri; tóte fura însedar. Sè-si închipuiesca cineva tabloul interesantu, ce-l presentá ea, culcata pe metase si dantele. Unu omu batjocuros observá, cá acestu leșinu erá unu modu ingeniosu de a face siest'a dupa méssa si se pregati sè cada si el în leșinu pe o sofa. Dómna de casa se superá în fine, de ore-ce societatea erá conturbata, si pentru a prinde cochet'a în cursa, díce cátra óspeti: „Sciti de ce s'a bolnavitu? Perul ei erá pré strinsu, trebue sè-i desfacemu codile“. Efectul fu magicu. Pentru a-si aperi codile false de ori-ce atacu, leșinat'a duse repede mânile la capu, si prefacèndu-se cá-si vine în fire, díse cu voce slaba: „Unde me aflú?“ — „La mine“, respunse repede dómn'a de casa, — dar trasur'a dtale e aci si în cinc minute te vei aflá în cas'a dtale“. Moral'a acestei întèmplári este: în leșinuri false sè ai totu-de-una codi adeverate. („Timp.“)

Casatoria prin telegrafu. „Curierul Statelor Unite“ naréza urmatorul faptu: Dilele trecute, oficiarul civilu Colt, însotitu de miss Margaret Wright si de doi martori, întrá în biuroul telegraficu dela New-York, si se puse în relațiune cu doctorul Shaw, care se aflá în Los Angeles (California), totu într'unu biurou telegraficu si însotitu de marturi. Adresându doctorului întrebările obicinuite, si primindu respunsuri satisfacátore, dl Colt pronunçiá, prin telegrafu, formul'a sacramentalá, declarându pe dl Shaw si pe miss Margaret de soçi. Acést'a, întrata domnișóra în biuroul telegraficu, ieși dupa câteva momente si chiar în acea séra plecá sè-si întâlneșca soçiul în California. Odinióra regii se casatoriau prin procurațiune, fórtc comodú. Între telegrafu si unu siambelanu, deosebirea — în casuri atât de delicate — nu pare a fi pré nsemnata.

Nou aparatu de cremațiunea mortilor. Acestu nou sistemu de distrugerea cadavrelor abia a începutu a fi autorisatu în putine párti, si deja aparatele pentru perfecționarea lui au începutu a eși la lumina, doctorului Watson se datoresce prim'a perfecțiune. El si-a dísu, cá scopul cremațiunii este de a avé cenus'a ce provine din ea, cum faceau cei vechi înainte de a se cunoșce ideia înmormèntării cadavrelor. Dar cenus'a, dupa sistemul cunoscutu, este amestecata necesarminte cu cenus'a lemnelor ce au servitu la ardere. Aparatul drului Watson dá cenus'a curata numai a cadavrului. Aparatul seu brevetatu se compune dintr'unu cuptoru ce contine díce cazane de feru si dintr'o grila asiediatá în intru si pe care se depune corpu. Dupa acést'a se incaldiescu cazanele pâna la temperatur'a roșia, si corpu se afla astfel redusú în cenusia, nefindú nici o emanațiune vatemátore.

O lupta cu balenele. O pescuire care s'ar puté numi miraculósá s'a facutu dílele trecute la Nordul

Scotiei. 80 balene au fost capturate în golful dela Nesting, la insulele Shetland, în o singura di surprinse aprobe de tiermu, aceste mari cetacee au fost mânate spre prundu de cátra sute de pescari armati cu cârlige, si au fost omoríte pâna la cea din urma dupa o lupta înversiunata care tinu pâna la noué ore sér'a.

Unu accidentu din cele mai îngrozítore a avutu locu dílele trecute în faci'a portului Tulcea sub ochii unui numerosu publicu ce se aflá din întèmplare pe malul Dunareii. Vaporul „Claudius“ cu pavilionul germanu pogoríndu spre Sulina, a isbitu cu asiá fortia bracer'a „Ecaterina“, în cât sfarmánd'o în bucáti si confundánd'o în apa, dísul vaporu a trecut pe d'asupra ei. Dintre patru ómeni, ce formá echipagiul, trei au scapatu, înecându-se numai acela ce a lasatu pe urm'a lui o veduva si siese orfani.

O scena grozeva la o menageria. În Londra la o menageria de fiare lumea se îmbuldiá spre a asistá la prândiu lor. Printre multime o fetitia de 6 ani se apropia de drugii coliviei unui leopardu si i întinde ridèndu o placintióra, fier'a înfige dintii în mân'a copilei si în típetele asistentilor i-o róde pâna la umeru. Sare demolitorul si cu ómenii sei si cu mare greutate scóte mân'a copilei din gur'a fiarei. Copilit'a își perduse simtirea. Ea fu dusa la unu chirurgu cu mân'a dupa care carnea i curgea în fâșú: chirurgul trebui sè i-o taie îndata.

O casatoria în balonu. Unu díuaru din Paris istoriscesc: Erá în cele mai frumóse díle ale balonului Griffard. O dómna si cu fié'a sa se presinta la biuroul, unde se iau bilete pentru ascensiune, si se róga însedar pentru dóue locuri. Tóte sânt închiriate; dómnele iusista. Într'aceea sosesc dnul Gaston Tissandier, care pune tóta nasel'a la dispozițiunea încântátorelor fèrèci. Cáci am uitatu sè spunu, cá aceste dómne uniau o mare frumusetie cu distincțiunea cea mai aléssa. Giganticul aerostatu se înaltá îndata, ducèndu cu maestate în nori pe dl Gaston Tissandier, si pe cele dóue dómne. Se vede cá inginerul schimbá cu ele altu-ceva decât „vorbe în vèntu“, cáci când se scoborira, fè't'a si galantul aeronautu își dasera cuvèntul. Conclusiunea este, díce „L'Orient“, cá dl Tissandier s'a casatoritu cu dsíor'a Ana Arboin. Aeronautul dísesc, cá se va însurá numai în balonu; el si-a tinutu cuvèntul.

Unu procesu curiosu este pendinte actualminte în Columbia, Statele-Unite. Reclamantul s'a bolnavitu acuma siese luni de díle de o bóla grava, care a avutu de consecintia amputarea ambelor picíóre. Hirurgul, care a realisatu operatiunea, a pusu aceste picíóre într'unu vasu cu spirtu facèndu-le daru museului medical. Pacientul, credièndu, cá picíórele sale au fost îngropate, nu s'a mai gânditu la ele. Într'o qi ínse, aflându despre sórtea lor, a facutu sè fie transportatu la museu, unde spre marea sa supríndere si-a recunoscutu picíórele, cari, spre mai buna identitate, avea si o eticheta ce purtá numele fostului lor proprietaru. Pacientul, care, cu dreptu séu fara dreptu, crede a fi înca proprietarul picíórelor sale, a intentatu îndata unu procesu care acuma este pendinte, reclamându-si picíórele înapoi.

Estraordinaru. „St.-Thomas-Tridente“, díuaru australianu, anuncia cá unu înfacișiatoru de animale curiosu se pregatesc a veni în Europa cá sè arete unu orangutan care vorbesce, cânta si scrie. Diarul australianu vorbesce pré seriusu anunciându acést'a, dar credemu, cá ori si cine e liberu de a crede sènu spusele sale.